

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Senāts)
(Łotwa) w dniu 8 listopada 2021 r. – SIA Druvnieks/Lauku atbalsta dienests**

(Sprawa C-668/21)

(2022/C 37/24)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa (Senāts)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca w pierwszej instancji i wnosząca skargę kasacyjną: SIA Druvnieks

Druga strona postępowania kasacyjnego: Lauku atbalsta dienests

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zastosowanie art. 60 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1306/2013 ⁽¹⁾ z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej jest uzasadnione, jeżeli przedsiębiorstwo należące do właściciela spółki wnioskującej o pomoc, inne niż ta spółka, dopuściło się nieprawidłowości, której konsekwencje finansowe nie zostały naprawione, a spółka wnioskująca o pomoc przejęła faktycznie działalność rolniczą owego przedsiębiorstwa?
- 2) Czy art. 60 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej może być stosowany w ten sposób, że stwierdza się, iż dana osoba uchyliła się od kary administracyjnej przewidzianej w art. 64 ust. 4 lit. d) tego rozporządzenia, mimo iż w stosunku do spółki wnoszącej skargę kasacyjną lub jej właściciela nie została wydana decyzja o nałożeniu kary administracyjnej skutkująca wykluczeniem jej z grupy potencjalnych osób wnioskujących o pomoc?
- 3) Czy art. 60 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. może być stosowany w ten sposób, że organ odpowiedzialny za rozpatrzenie wniosku dotyczącego projektu musi sprawdzić, czy inne przedsiębiorstwa, należące wcześniej do właściciela spółki wnioskującej o pomoc, odpowiadają przepisowi art. 2 pkt 14 rozporządzenia Komisji (UE) nr 702/2014 z dnia 25 czerwca 2014 r. uznającego niektóre kategorie pomocy w sektorach rolnym i leśnym oraz na obszarach wiejskich za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ⁽²⁾, a w przypadku niespełnienia tych warunków – musi odrzucić wniosek dotyczący projektu bez dalszej indywidualnej oceny okoliczności faktycznych?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. 2013, L 347, s. 549).

⁽²⁾ Dz.U. 2014, L 193, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione
(Włochy) w dniu 15 listopada 2021 r. – VW, Legea S.r.l./SW, CQ, ET, VW, Legea S.r.l.**

(Sprawa C-686/21)

(2022/C 37/25)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: VW, Legea S.r.l.

Druga strona postępowania: SW, CQ, ET, VW, Legea S.r.l.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przywołane przepisy prawa wspólnotowego⁽¹⁾, które przewidują wyłączone prawo przysługujące właścicielowi znaku towarowego Unii Europejskiej i jednocześnie możliwość, że współwłasność będzie przysługiwać kilku osobom proporcjonalnie, oznaczają, że decyzja o przyznaniu osobom trzecim wyłącznego prawa do używania wspólnego znaku towarowego nieodpłatnie i na czas nieograniczony może zostać podjęta większością głosów współwłaścicieli, czy też wymaga ona jednomyślnej zgody?
- 2) Czy w tym drugim przypadku wykładnia, która – w odniesieniu do krajowych i wspólnotowych znaków towarowych objętych współwłasnością przysługującą kilku osobom – potwierdza, że jeden ze współwłaścicieli znaku towarowego, którego prawo do używania zostało przyznane osobom trzecim w drodze jednomyślnej decyzji, nieodpłatnie i na czas nieokreślony, nie może wykonać jednostronnie prawa do odstąpienia od tej decyzji, jest zgodna z zasadami prawa wspólnotowego? Czy też przeciwnie, należy uznać za zgodną z zasadami wspólnotowymi wykładnię przeciwną, która wyklucza, że współwłaściciel jest związany bezterminowo pierwotnym wyrażeniem zgody, tak że może cofnąć tę zgodę ze skutkiem dla przyznania prawa do używania znaku towarowego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2436 z dnia 16 grudnia 2015 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. 2015, L 336, s. 1); Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (Dz.U. 2017, L 154, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 17 listopada 2021 r. – Confédération paysanne, Réseau Semences Paysannes, Les Amis de la Terre France, Collectif vigilance OGM et Pesticides 16, Vigilance OG2M, CSFV 49, OGM: dangers, Vigilance OGM 33/Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

(Sprawa C-688/21)

(2022/C 37/26)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Confédération paysanne, Réseau Semences Paysannes, Les Amis de la Terre France, Collectif vigilance OGM et Pesticides 16, Vigilance OG2M, CSFV 49, OGM: dangers, Vigilance OGM 33

Strona pozwana: Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

Inna strona: Fédération française des producteurs d'oléagineux et de protéagineux

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylającej dyrektywę Rady 90/220/EWG⁽¹⁾ w związku z pkt 1 załącznika I B do wspomnianej dyrektywy oraz w świetle motywu 17 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że w celu wyróżnienia wśród technik/metod mutagenyzy technik, które były tradycyjnie wykorzystywane do różnych zastosowań i których bezpieczeństwo zostało już dawno potwierdzone w rozumieniu wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 25 lipca 2018 r., należy uwzględnić jedynie sposób, w jaki mutagen modyfikuje materiał genetyczny organizmu, czy też należy uwzględnić wszystkie zmiany w organizmie wywołane zastosowanym procesem, łącznie ze zmianami somaklonalnymi, które mogą mieć wpływ na zdrowie ludzkie i środowisko naturalne?